

tyske Mindretal, som i særlig Grad har forbrudt sig mod deres Pligter som danske Statsborgere.

Mindretallet opfordrer Regeringen til at fremsætte Lovforslag herom.«

Dansk Samling kunde under den i Betænkningens Indledning angivne Forudsætning tiltræde, at Mindstestrafpen nedsættes fra 4 til 2 Aar, men tog Afstand fra at de i Flertallets Ændringsforslag til § 3, Stk. 3, under Nr. 1, 3, 4 og 5 nævnte Omstændigheder skal anses som formildende. Partiets Repræsentant i Udvalget stillede i Overensstemmelse hermed et Underændringsforslag, som forkastedes med 68 Stemmer mod 40; 13 Medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ved Lovforslagets 2. Behandling opgjorde *Ordføreren* (Lorentzen) Resultatet af Udvalgsarbejdet saaledes: Den normale Minimumsstraf nedsættes fra 4 Aar til 2 Aar, dog bibeholdes de 4 Aar som normal Minimumsstraf i § 10, Stk. 2, der omfatter Folk, der har gjort Tjeneste i Schalburgkorpset, Landstormen eller det tyske Politi, derunder visse Chauffører og Vognmænd under Sicherheitsdienst. Endvidere bibeholdes Lovens normale Minimumsstraf paa 10 Aar efter § 10, 3. Stk., der omhandler Folk, som efter 19. September 1944 har udøvet politimæssig Virksomhed i Hipokorpset eller anden lignende Organisation. Derimod udgaar Navnet »Sommer-Korpset« i § 10, 3. Stk. Den almindelige borgerlige Straffelovs Regler om Prøveløsladelse vil blive genindført, omend med en mindre Ændring. Domskonklusionen om »uværdig til almindelig Tillid« udgaar, og der indføres nogle mindre Ændringer i Rettighedsfortabelsen. Endelig kan der forventes en noget udvidet Indstilling om Benaadning.

Ændringerne til § 6 var af stor Betydning, men deres Vedtagelse vilde næppe medføre, at man ogsaa i Fremtiden blev fritaget for at beskæftige sig med Rettighedsfortabelsen. *Ordføreren* troede, at man i det hele taget, ikke blot med Hensyn til domfældte i Henhold til Straffelovstillægget, vilde blive nødt til at tage hele dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse.

Busch-Jensen (S.) mente at kunne konstatere, at Straffelovstillægget trods den stærke Kritik, det havde været ude for, i det væsentlige havde bestaaet sin Prøve. Det Lovudkast, som det sagkyndige Udvalg udarbejdede, tilsigtede derfor ikke gennemgribende Ændringer i Loven, og det samme gjaldt i endnu højere Grad det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag, der paa flere Punkter var mindre vidtgaaende end Udkastet. Endelig var Forslaget skrumpet yderligere ind under Udvalgsbehandlingen. Desuden var der Grund til at pege paa, at den væsentligste af de Ændringer, som nu foresloges, og som angik Strafferammerne, ikke begrundedes med nogen Kritik af den Maade, hvorpaa Straffelovstillægget havde virket.